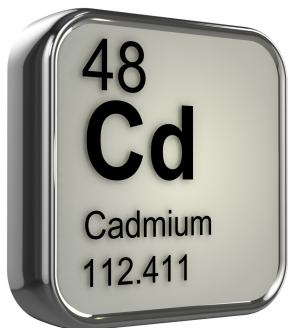

พิษจากสารแคดเมียม

แคดเมียม เป็นโลหะหนักชนิดหนึ่งที่มีพบตามธรรมชาติ หรือเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ เช่น ในการทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เชื่อมโลหะ โซลาร์เซลล์ เป็นต้น การปนเปื้อนจากโลหะหนัก รวมถึงแคดเมียมนับเป็นปัญหาสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม และอาจมีการถ่ายทอดไปสู่ห่วงโซ่อาหาร สะสมอยู่ในสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นพืชและสัตว์ ซึ่งนำมาสู่คนและเกิดอันตรายต่อผู้ที่ได้รับขึ้นได้

แคดเมียมเป็นโลหะหนักที่ไม่ละลายน้ำ ทั้งยังมีจุดเดือด (765 องศาเซลเซียส) และจุดละลาย (321 องศาเซลเซียส) สูงมาก หากได้รับเข้าสู่ร่างกายเกิดอันตรายต่ออวัยวะเป้าหมาย คือ ตา ผิวหนังและเยื่ออวัยวะ ระบบทางเดินหายใจ/ทางเดินอาหาร/ทางเดินปัสสาวะ ไตและกระดูก

อาการพิษ

อาการของการเกิดพิษขึ้นอยู่กับปริมาณที่ได้รับ ทางที่ได้รับ และระยะเวลาที่ได้รับเข้าสู่ร่างกาย แบ่งเป็น

1. อาการพิษเฉียบพลัน

- ได้รับโดยการสูดดมไอของแคดเมียมออกไซด์: ทำให้เกิดมีอาการไข้ ไอ หนาวสั่น หายใจเสียงวี๊ด เจ็บหน้าอก ปวดเมื่อยตามตัว เจ็บคอ มักเกิดภายใน 4-24 ชั่วโมง หลังการสูดดมไอแคดเมียม ในรายที่รุนแรงอาจมีภาวะปอดอักเสบและระบบทางเดินหายใจล้มเหลว
- ได้รับโดยการกินเกลือแคดเมียม: ทำให้มีอาการปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายอุจจาระเหลว ในรายที่กินปริมาณมาก อาจมีเลือดออก จากทางเดินอาหาร ซีดออก ไตวายได้
- การสัมผัสเกลือแคดเมียมทางผิวหนัง ตา และเยื่อหู: ทำให้มีอาการระคายเคืองต่อผิวหนัง ตา และเยื่อหูที่สัมผัส หากสัมผัสไอร้อนหรือแคดเมียมเหลว ทำให้เกิดการไหม้บริเวณที่สัมผัสได้

2. อาการพิษระยะยาว

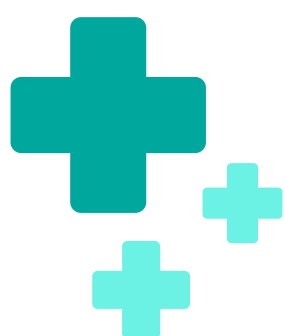
เมื่อได้รับแคดเมียมติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน

- ได้รับทางการหายใจ: อาจทำให้มีพังผืดในปอด ถุงลมโป่งพอง และสัมพันธ์กับการเกิดมะเร็งปอด
- ได้รับทั้งการกินและการหายใจ: อาจทำให้เกิดความผิดปกติที่ไต ได้แก่ มีการรั่วของโปรตีน น้ำตาล แคลเซียมและฟอสเฟตทางปัสสาวะ มีนิ่วในทางเดินปัสสาวะ และไตวายเรื้อรัง

นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดกระดูกคดงอ หักง่าย และมีอาการปวดรุนแรงที่รู้จักในชื่อโรคอิไต-อิไต ซึ่งพบในผู้ป่วยได้รับจากการบริโภคอาหารและน้ำที่ปนเปื้อนเป็นเวลานาน โดยเฉพาะข้าวที่ปลูกในบริเวณที่มีการปนเปื้อนแคดเมียมปริมาณมากในน้ำและดิน

สำหรับการก่อมะเร็งนั้น แคดเมียมเพิ่มความเสี่ยงการเกิดมะเร็งปอด มะเร็งไตและมะเร็งต่อมลูกหมาก

การรักษา

เน้นการรักษาตามอาการและการรักษาแบบประคับประคอง ยังไม่มีการรักษาหรือยาต้านพิษจำเพาะ ยาที่ใช้ขับโลหะหนักที่มีในปัจจุบันไม่มีการศึกษายืนยันว่ามีประโยชน์ในการรักษาพิษจากแคดเมียม ดังนั้นการป้องกันและลดการสัมผัส และลดป้องกันให้ปนเปื้อนสิ่งแวดล้อม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

“จากข่าวที่มีการพบกากแร่แคดเมียมจำนวนมากถูกเก็บใส่ไว้ในถุง ลักษณะเป็นกากแร่ที่ถูกฝังกลบในดินที่ขุดขึ้นมา หากยังไม่ได้หลอมหรือถลุง และไม่ได้ถูกฝนหรือปลิวเป็นฝุ่นไปตามลมพัด การกระจายสู่สิ่งแวดล้อมน่าจะไม่มีมาก ไม่ได้อยู่ในรูปของแคดเมียมออกไซด์ โอกาสของคนสัมผัสจนเกิดภาวะพิษเฉียบพลันจึงน้อย แต่ปัญหาที่จะกังวลมากกว่าถ้าหากแคดเมียมมีการกระจายลงไปในสิ่งแวดล้อมแล้ว เพราะจะทำให้เกิดปัญหาพิษในระยะยาว”